

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ר"ז ע"א

פרשת ויגש אליו

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ר"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

ההוא בר נש, וכי האי מלה דקאמריתו, הכי הוא. רזא דמלה הכא, דהא דוד מלכא חי וקיים לעלם ולעלמי עלמין. ודוד מלכא הוה נטיר כל יומי דלא יטעם טעם מיתה. בגין דשינתא חד משתין במיתה איהו. ודוד בגין דוכתיה דאיהו חי, לא הוה נאים אלא שיתין נשמי. דעד שתין נשמי חסר חד, איהו חי. מתמן ולהלאה, טעים בר נש טעמא דמותא, ושלט ביה סטרא דרוח מסאבא.

תרגום לעברית

בינתים אמר האיש ההוא, וכי הדבר הזה שאתם אומרים הוא כה? סוד הדבר יש כאן, שהנה דוד המלך חי וקיים לעולם ולעולמי עולמים, ודוד המלך היה שומר כל ימיו שלא יטעם טעם מיתה, משום שהשנה אחד מששים במיתה היא, ודוד, משום מקומו שהוא חי, לא היה ישן אלא ששים נשימות, שעד ששים נשימות חסר אחת הוא חי, משם והלאה טועם אדם טעם מיתה ושולט בו הצד של רוח הטמאה.

וְדָא הָוָה נָטִיר דְּדוּד מְלָכָא, דְּלֹא יִטְעֵם טַעְמָא דְּמוֹתָא, וְשִׁלִּיט (ס' א דלא ישליט) בֵּיה סְטָרָא דְּרוּחָא אַחְרָא, בְּגִין דְּשִׁתִּין נְשָׁמֵי חָסֵר חַד, אִיהוּ רָזָא דְּחַיִּים דְּלַעֲלָא. עַד שְׁתִּין נְשָׁמֵי, דְּאִינוּן שְׁתִּין (ד' א ל' ג חסר חד נשמי) נְשָׁמֵי עֲלָאִין, וְאִילִין רָזָא דְּלַהוּן, דְּתַלְיִין בְּהוּן חַיִּי. וּמִכָּאן וּלְתַתָּא, רָזָא דְּמוֹתָא הוּא.

תרגום לעברית

וְזֶה הָיָה שׁוֹמֵר דְּדוּד הַמֶּלֶךְ, שֶׁלֹּא יִטְעֵם טַעַם שֶׁל מִיתָה, וְשׁוֹלֵט (שלא ישלט) בּוֹ צַד שֶׁל רוּחַ אַחֲרֵת, מַשּׁוּם שֶׁשְּׂשִׁימִים נְשִׁימוֹת חָסֵר אַחַת הוּא הַסּוּד שֶׁל הַחַיִּים שֶׁלֹּמְעָלָה, עַד שֶׁשְּׂשִׁימִים נְשִׁימוֹת שֶׁהֵם שְׂשִׁימִים [חסר נשימה אחת] נְשִׁימוֹת עֲלִיוֹנוֹת, וְאֵלּוּ הַסּוּד שֶׁלָּהוּן, שֶׁהַחַיִּים תְּלוּיִים בָּהֶם, וּמִכָּאן וְמִטָּה הוּא סוּד הַמּוֹת.

טקסט הזוהר

וְעַל דָּא, דְּדוּד מְלָכָא הָוָה מְשַׁעַר שְׁעוֹרָא דְּלִילָא, בְּגִין דִּיתְקַיִים בְּחַיִּים, דְּלֹא יִשְׁלוּט בֵּיה טַעְמָא דְּמוֹתָא. וְכֹד אַתְּפִלִּיג לִילָא, הָוָה דְּדוּד מְתַקַּיִים בְּאַתְרֵיהּ. בְּגִין דְּכֹד אַתְּעַר פִּלְגוּ לִילָא וּכְתָרָא קַדִּישָׁא אַתְּעַר, בְּעָא דְּלֹא לֹאשְׁכָחָא לִיה לְדוּד מְתַקְשָׁר בְּאַתֵּר אַחְרָא, בְּאַתֵּר דְּמוֹתָא.

תרגום לעברית

וְעַל כֵּן דְּדוּד הָיָה מְשַׁעַר אֶת שְׁעוֹר הַלִּילָה כְּדִי שִׁיתְקַיִם בְּחַיִּים, שֶׁלֹּא יִשְׁלֹט בּוֹ טַעַם הַמּוֹת, וּכְשֶׁנֶּחֱלַק הַלִּילָה הָיָה דְּדוּד עוֹמֵד בְּמַקוֹמוֹ, מַשּׁוּם שֶׁפֶּאֶשֶׁר מְתַעוֹרֵר חֲצוֹת הַלִּילָה וְהַכְּתָר הַקָּדוֹשׁ מְתַעוֹרֵר, צָרִיךְ שֶׁלֹּא יִמָּצָא אֶת דְּדוּד קָשׁוּר בְּמַקוֹם אַחֵר, בְּמַקוֹם הַמּוֹת.

טקסט הזוהר

בְּגִין דְּכֹד אַתְּפִלִּיג לִילָא וְקַדוּשָׁה עֲלָאָה אַתְּעַר, וּבֵר נֶשׁ דְּנָאִים בְּעַרְסִיָּה וְלֹא אַתְּעַר לֹאשְׁגָחָא בִּיקְרָא דְּמַאֲרִיָּה. הָא אִיהוּ אַתְּקְשָׁר בְּרָזָא דְּמוֹתָא וּמְתַדְבֵּק בְּאַתֵּר אַחְרָא, וְעַל דָּא דְּדוּד מְלָכָא הָוָה קָאִים לֹאשְׁגָחָא בִּיקְרָא דְּמַאֲרִיָּה תְּדִיר. חַי לְגַבֵּי חַי, וְלֹא נָאִים

בְּשִׁינְתָא לְטַעְמָא טַעְמָא דְּמוֹתָא. וּבְגִין כֹּה, הָוָה מִתְנַמֵּנִם כְּסוּס שְׁתִּין נִשְׁמִי, וְלֹא בְּשִׁלְיָמוּ.

תרגום לעברית

משום שפאשר נחלק הלילה והקדשה העליונה מתעוררת, ואדם שישי במטתו ולא מתעורר להשגיח בכבוד רבונו, הנה הוא נקשר בסוד המות, ונדבק למקום אחר, ועל כן דוד המלך היה עומד להשגיח בכבוד רבונו תמיד, חי אצל חי, ולא נרדם בשנה לטעם טעם המות, ומשום כך היה מתנמנם כמו סוס, ששים נשימות, ולא בשלמות.

טקסט הזוהר

אתו רבי יהודה ורבי יוסי ונשקוה, אמרו ליה, מה שמך. אמר להון, חזקיה. אמרו ליה, יתיישר חילך ויתתקף אורייתך. יתיבו. אמר רבי יהודה, הואיל ושרית, אימא לן מהני רזין עלאין דקאמרת.

תרגום לעברית

באו רבי יהודה ורבי יוסי ונשקוהו. אמרו לו, מה שמך? אמר להם, חזקיה. אמרו לו, יישר כחך ותתחזק תורתך. ישבו. אמר רבי יהודה, הואיל והתחלת, אמר לנו מעתה סודות עליונים שאמרת.

טקסט הזוהר

פתח ואמר, (משלי ג) ה' בחכמה יסד ארץ כוונן שמים בתבונה. תא חזי, כד פרא קודשא בריך הוא עלמא, חמא דלא יכיל לאתקיימא, עד דכרא אורייתא. בגין דמנה נפקין כל נמוסין עלאין ותתאין, ובה קיימי עלאי ותתאי. הדא הוא דכתיב, ה' בחכמה יסד ארץ כוונן שמים בתבונה. דהא בחכמה קיימין כל קיימין דעלמא, וכלהו נפקי מגוה.

פָּתַח וְאָמַר, (משלי ג) ה' בְּחֶכְמָה יָסַד אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה. בֹּא רֹאֵה, כְּשֶׁפָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, רֹאֵה שְׁלֹא יְכוּל לַעֲמֹד, עַד שֶׁפָּרָא אֶת הַתּוֹרָה, מִשּׁוּם שֶׁמִּמֶּנָּה יּוֹצְאִים כָּל הַנְּהֻגוֹת הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים, וְכֵן עוֹמְדִים עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב ה' בְּחֶכְמָה יָסַד אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה, שֶׁהָרִי בְּחֶכְמָה עוֹמְדִים כָּל הַקְּיוּמִים שֶׁל הָעוֹלָם, וְכֵלָם יּוֹצְאִים מִתּוֹכָהּ.

טקסט הזוהר

דָּבָר אַחֵר ה' בְּחֶכְמָה יָסַד אֶרֶץ, עֲלָמָא עֲלָאָה לָא אַתְבָּרִי אֱלָא מִגּו חֶכְמָה. וְעֲלָמָא תַתָּאָה לָא אַתְבָּרִי אֱלָא מִגּו חֶכְמָה תַתָּאָה. וְכִלְהוּ נִפְקֵן מִגּו חֶכְמָה עֲלָאָה וּמִגּו חֶכְמָה תַתָּאָה. כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה. כּוֹנֵן, מֵאִי כּוֹנֵן. אֱלָא, כּוֹנֵן כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא וְלֹא פָּסִיק, וְלֹא אַתְתִּקֵּן בְּזִמְנָא חֲדָא, אֱלָא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא אַתְתִּקֵּן לֵיהּ.

תרגום לעברית

דָּבָר אַחֵר ה' בְּחֶכְמָה יָסַד אֶרֶץ - הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן לֹא נִבְרָא אֱלָא מִתּוֹךְ הַחֶכְמָה, וְהָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן לֹא נִבְרָא אֱלָא מִתּוֹךְ הַחֶכְמָה הַתַּחְתּוֹנָה, וְכֵלָם יּוֹצְאִים מִתּוֹךְ הַחֶכְמָה הָעֲלִיּוֹנָה וּמִתּוֹךְ הַחֶכְמָה הַתַּחְתּוֹנָה. כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה. כּוֹנֵן, מֵה זֶה כּוֹנֵן? אֱלָא כּוֹנֵן כָּל יוֹם וְיוֹם וְלֹא פּוֹסֵק, וְלֹא נִתְקַן בְּזִמְנָא אֶחָד, אֱלָא בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִתְקִין אוֹתוֹ.

טקסט הזוהר

וְהֵינּוּ רְזָא דְכְּתִיב, (איוב טו) וְשָׁמַיִם לֹא זָכוּ בְּעֵינָיו. וְכִי סִלְקָא דַּעְתָּהּ, דְּגִרְיָעוּתָא אִיהוּ מִשְׁמַיִם, אֱלָא חֲשִׁיבוּ מִשְׁמַיִם אִיהוּ, בְּגִין חֲכִיבוּ וְרַעוּ סִגְיָא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רַעִי בָּהּ, וְחֲכִיבוּתֶיהּ לְגַבִּיָּה. דְּהָא אַף עַל גַּב דְּאִיהוּ מִתְקִין לוֹן כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא, לָא דְמִי בְּעֵינָיו דְּאִינוּן מִתְתִּקְנֵן כְּדָקָא יָאוּת. בְּגִין דְּרַחֲמֵמוּתָא דְלַהוֹן לְגַבִּיָּה, וְרַעוּתֶיהּ לְאַנְהָרָא

לֹוֹן תְּדִיר בְּלֹא פְסִיקוּ. דִּהָא עֲלֵמָא דְאֵתִי אִפִּיק נְהוֹרִין וְהִירִין כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא תְּדִיר בְּלֹא פְסִיקוּ, בְּגִין לְאַנְהָרָא לֹוֹן תְּדִיר. וְעַל דָּא לֹא זָכוּ בְּעֵינָיו. לֹא זָכוּ בְּלַחֲדוּי לָא כְּתִיב, אֶלֶּא לֹא זָכוּ בְּעֵינָיו. וּבְגִין כֹּה, כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה.

תרגום לעברית

וְהִינוּ סוּד הַכְּתוּב (אִיּוֹב טו) וְשָׁמַיִם לֹא זָכוּ בְּעֵינָיו. וְכִי תַעֲלֶה עַל דַּעְתְּךָ שֶׁהַחֲסָרוֹן הוּא מִשָּׁמַיִם? אֶלֶּא חֲשִׁיבוֹת הַשָּׁמַיִם הִיא מְשׁוּם הַחֲכִיבוֹת וְרָצוֹן רַב שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֶה בָּהֶם וְחֲכִיבוֹתָם אֲצִלוֹ, שֶׁהָרִי אֵף עַל גַּב שֶׁהוּא מִתְקִין אוֹתָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם, אֵין דּוּמָה בְּעֵינָיו שֶׁהֵם מִתְקַנִּים כְּרָאוּי, מְשׁוּם שֶׁאֵהָבְתָם אֲצִלוֹ, וְרָצוֹנוֹ לְהָאִיר לָהֶם תָּמִיד בְּלִי הַפֶּסֶק, שֶׁהָרִי הָעוֹלָם הֵבֵא מוֹצִיא אוֹרוֹת זוֹהָרִים כָּל יוֹם וְיוֹם תָּמִיד בְּלִי הַפֶּסֶק, כִּדִּי לְהָאִיר לָהֶם תָּמִיד, וְעַל כֵּן לֹא זָכוּ בְּעֵינָיו. לֹא זָכוּ לְבַדּוֹ לֹא כְּתוּב, אֶלֶּא לֹא זָכוּ בְּעֵינָיו, וּמְשׁוּם כֹּה כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה.

טקסט הזהור

מֵאֵן שָׁמַיִם. דָּא הוּא רָזָא דְאֵבְהֶן, וְרָזָא דְאֵבְהֶן דָּא הוּא יַעֲקֹב דְאִיהוּ כְּלָלָא דְלֵהוֹן. בְּגִין דִּי־יַעֲקֹב תּוֹשְׁבַחְתָּא דְאֵבְהֶן אִיהוּ, וְאִיהוּ קִי־יֵמָא לְאַנְהָרָא עַל עֲלֵמָא.

תרגום לעברית

מִי הַשָּׁמַיִם? זֶה הַסּוּד שֶׁל הָאֲבוֹת, וְהַסּוּד שֶׁל הָאֲבוֹת זֶהוּ יַעֲקֹב, שֶׁהוּא הַכְּלָלוֹת שֶׁלָּהֶם, מְשׁוּם שֶׁיַּעֲקֹב הוּא הַבְּחִיר שֶׁבְּאֲבוֹת, וְהוּא עוֹמֵד לְהָאִיר עַל הָעוֹלָם.

טקסט הזהור

וּבְגִין דְאִיהוּ אֶסְתַּלַּק גּוֹ עֲלֵמָא דְאֵתִי, נָפַק מִנִּיהּ עֲנָפָא חָדָא שִׁפְרָא בְּחִיזוֹ, וְכָל נְהוֹרִין מִיִּנְיָה נִפְקִין. וְכָל שְׁבַעֲא וּמִשַּׁח רַבּוּ לְאַנְהָרָא לְאַרְעָא, וּמֵאֵן אִיהוּ. דָּא יוֹסֵף הַצַּדִּיק, דְאִיהוּ יְהִיב שְׁבַעֲא לְכָל עֲלֵמָא, וְעֲלֵמָא מִנִּיהּ אֲתָזֵן. וּבְגִין כֹּה, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כָּל מַה דְּעָבַד בְּעֲלֵמָא, כְּלָא אִיהוּ בְּרָזָא עֲלָא, וְכָלֹא כְּדָקָא חָזִי.

ומשום שהוא הסתלק לתוך העולם הבא, יצא ממנו ענף אחד יפה למראה, וכל האורות יוצאים ממנו וכל השבע ושמן המשחה להאיר לארץ, ומי הוא? זה יוסף הצדיק, שהוא נותן שבע לכל העולם, והעולם נזון ממנו. ומשום כך, כל מה שעשה הקדוש ברוך הוא בעולם, הכל הוא בסוד עליון, והכל כראוי.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ר"ז ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

אדהכי אתא רבי אלעזר, כיון דחמא לון אמר, ודאי שכינתא הכא. במאי עסקיתו. אמרו ליה

תרגום לעברית

בינתים בא רבי אלעזר. כיון שראה אותם, אמר, ודאי שהשכינה כאן. אמר להם, במה עסקתם? אמרו לו את כל המעשה. אמר, ודאי שיפה אמר, אבל אותם ששים הנשימות, ודאי שששים נשימות הן של חיים, בין למעלה בין למטה. מכאן והלאה יש ששים נשימות אחרות שהן כלן מצד המות, ודרגת המות עליהן, ונקראות תרדמה, וכלן טעם המות.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.